

INGEZONDEN.

DE LEIDSCHÉ ZIEKTE.

Zoo langzamerhand is het mij duidelijk geworden, dat er een besmettelijke ziekte dreigt in de dokterswereld, vooral te Leiden. Een korte beschrijving, die op alle gevallen past, is steeds moeilijk; liever geef ik het hoofdverschijnsel op: het schrijven in dagbladen, om dan vervolgens enkele uiteenlopende klinische vormen te bespreken.

Met journalistieke vlotheid deelt de heer STORM VAN LEEUWEN den volke allerlei wetenswaardigheden mee in *de Telegraaf*. Zij vormen een aangename Zondagslectuur voor den leek en de vakman staat paf over schrijver's algemeene geneeskundige ontwikkeling — òf vindt het kras, dat een hoogleeraar schrijft over onderwerpen, waarvan hij slechts een doorschijnend plakje kaas kan hebben gegeten.

Een ander type vertoont ons de heer GORTER. Zijn artikels over rachitis had ik met groot genoegen gelezen, wanneer zij in een vakblad geplaatst waren. Zij waren vrij van iederen vorm van reclame, bevatten nieuwe vondsten, die den meesten practici onbekend moesten zijn.

Waarom, vraag ik mij af, en dat geldt ook voor nieuwe snufjes over allergische ziekten, moeten de dagbladen den primeur hebben? Zijn onze artsen zulke slaapkoppen, dat hun denken en doen moet opgedraaid worden door het publiek, al of niet voorgelicht?

De heer BLÖTE kende ik uit *Tuberculose* als een man van eigen meening inzake besmettingsgevaar. Als spreker voor onze Maatschappij zal hij zich tot de afdelingen richten met een lezing „Over de toepassing van de fontanel bij longtering”. Als ik naga, dat de deriveerende behandeling bij sleepende ziekten onder de practici steeds aanhangers telde, kan ik mij levendig voorstellen, hoe BLÖTE een voorstander is geworden van de fontanel. Waarom evenwel een groot stuk in *de Telegraaf* over de fontanelbehandeling, over den invloed van secundaire infectie, over zijn bijzonder goede uitkomsten, die gelijk staan met, of beter zijn dan de sanatoriumkuur?

Laten wij toch Hollandsche artsen blijven, ieder zijn best doend naar aanleg en persoonlijkheid; wat past voor den importeur van Chrysler six, staat ons nog niet.

Frederiksoord, Maart 1926.

W. H. WEISFELT.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — **De wet ter bestrijding der geslachtsziekten.** Het artikel dezer wet, waarin met straf wordt bedreigd degene, die, wetende of moetende aannemen, dat hij aan een besmettelijke geslachtsziekte lijdt, een ander aan besmetting blootstelt, is door de Rijksdagcommissie voor bevolkingspolitiek opnieuw behandeld. Door de regeering werd aanbevolen, alleen bijslaap onder de genoemde omstandigheden strafbaar te stellen, omdat op andere wijze besmetting zeer zelden plaats heeft en vervolging van andere handelingen, die besmetting kunnen teweegbrengen, zeer bezwaarlijk is. De klacht zal steeds door de in gevaar gebrachte persoon of wie deze wettelijk vertegenwoordigt moeten worden ingebracht. Is lichamelijk letsel het gevolg der overtreding, dan wordt de straf toegekend, welke op de zwaarste der twee overtredingen van toepassing is (*Deut. med. Woch.* 12 Febr.).

— **Vermindering van het brandewijnverbruik.** In het laatste kwartaal van 1925 zijn in het rijk door het Rijksmonopolie 151000 H.L. brandewijn afgezet tegen 197000 in het laatste kwartaal 1924. De vrije branderijen hebben 22000 H.L. meer geleverd, zoodat 32000 H.L. brandewijn minder in den handel zijn gebracht (*Münch. med. Wochenschr.* 26 Februari).